

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA
2005–2006

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk Vapenrulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

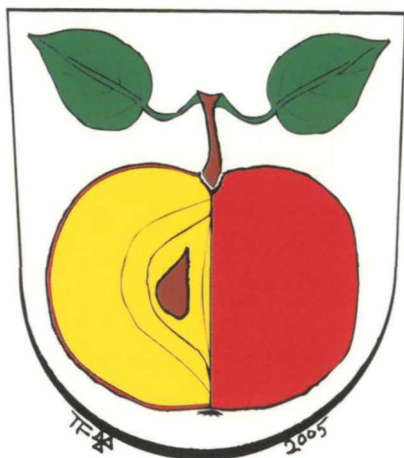
2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.
3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.
4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.
5. Ej heller publiceras
  - a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarligt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;
  - b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenanmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av redaktionen samt av ett heraldiskt råd, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

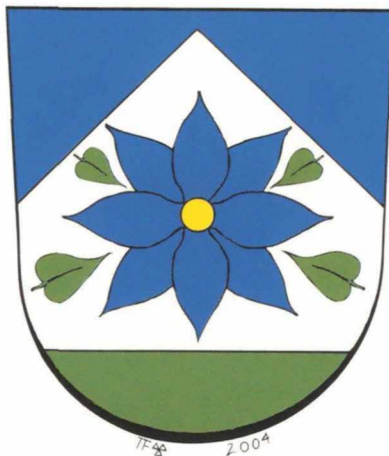

ALNARP - HORTONOMLINJEN

SVR 669/2006

SKÖLD: I silver ett rött äpple, vars dexterhälft genomskuren och visande fruktkött och kärnhus av guld med naturfärgad (brun) kärna, samt på naturfärgad (brun) stjälk två gröna blad mot sköldhörnen.

Alnarps studentkår, som bildades år 1997 och antog sitt vapen (praktmagnolia) 1999 (SVR 552/99), har år 2005 valt vapen för Hortonomlinjen (HORT-växtvetenskap) med följande symbolik, kårens egen motivering: ett kluvet äpple med kärnhus från stjälk med blad för att ange växtkraft.

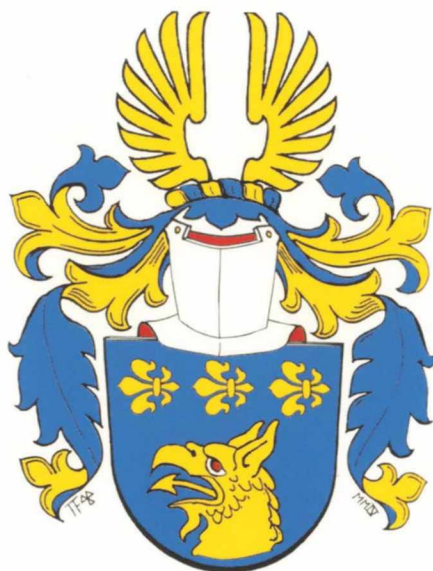

ALNARP - TRÄDGÅRDSINGENJÖRSLINJEN
SVR 670/2006

SKÖLD: Av sänkt mantelsnitt delad i blått och silver, vari en blå åttabladig klematisblomma med blomknapp av guld åtföljd av fyra gröna stjälkblad med spetsarna vända mot sköldcentrum, och sänkt grön stam.

Alnarps studentkår, som bildades år 1997 och antog sitt vapen (praktmagnolia) 1999 (SVR 552/99), har år 2004 valt vapen för Trädgårdsingenjörslinjen (TRING) med följande symbolik, kårens egen motivering: en klematis i ett växthus av glas, här symboliserat av silverfältet; det gröna fältet står för marken/gräset, det blå för himlen.

SKANDINAVISK VAPENROLLA

LARSSON

SVR 671/2006

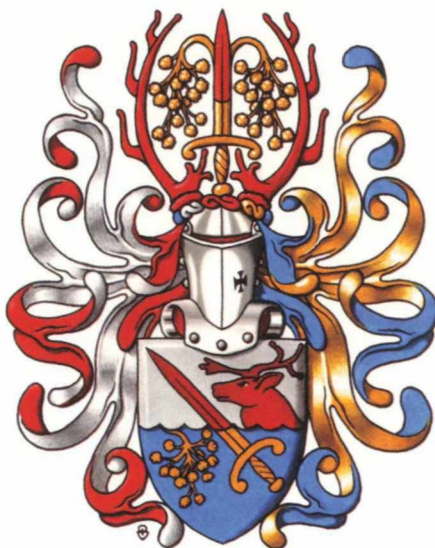
SKÖLD: I blått ett avskuret griphuvud åtföljt ovan av tre bjälkvis och i bjälke ställda liljor, allt av guld.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld.

Vapnet är antaget 2004 av Mattias Larsson, Stav Vadsbro, och får även föras av syskon samt efterkommande. Griphuvudet anspelar på att antagaren är bördig från Södermanland (stående, svart grip), liljorna utgör en personlig symbol, vingarna vill visa att antagaren är djur- och naturvän. Tinkurer är de svenska flaggfärgerna.

DIXEN

SVR 672/2006

SKÖLD: Delad av karvskura i silver och blått. Ett balkvis ställt svärd delat av samma skura i rött och guld och åtföljt ovan av ett från skuran uppkommande rött kronhjorts-huvud och nedan av en från skuran nedväxande akaciekvist av guld.

Rött och blått hjälmtäcke fodrat med silver och guld och bindel i blått, silver, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två röda hjorthorn ett svärd delat i rött och guld från vars klinga en akaciekvist som i skölden åt dexter respektive sinister.

Vapnet, som anmäls år 2005 av Mark Philip Dixon, Lavington, Australien, fördes tidigast av fadern Peter Aage Joachim Dixon, född 1889 i Lellinge, Danmark och avliden 1969 i Sydney, Australien, dit han emigrerade efter ungdomsåren. Vapnet får föras av samtliga avkomlingar till Peter Aage Joachim Dixon, avkomling av Kirsten Jensdatter Dixon f. 1670 i Danmark. Dennes fader, Jens Frederik Carl Christian Dixon var trädgårdsmästare hos baron Wedelsborg och senare skogsvaktare i Lellinge och på Vallø slot, då han dekorerades med Dannebrogorden (1925). Sonen Peter Aage Dixon blev liksom fadern och farfadern polis och militär och tjänstgjorde i Australien under andra världskriget men ägnade sig tidigare åt skogsbruk, bl.a. som chef för plantage i Malaysia. I Australien ingick han äktenskap med Irene Hilda Anderson (1912–1993), vars farfader Johan Andersson emigrerat från Kalmar 1855 och härstammade från Anders Hansson (f. 1727) i Kalmar. Svärdet anspelar på militär- och samhällstjänst utförd under fyra generationer av släkten: Lau Jensen Dixon, J F Dixon, Peter Aage Dixon, Thomas Dixon och Mark Dixon. Blomsterkvisten står för släktens odlingstraditioner; på samma sätt anses kronhjorten vara skogens konung. Tinkturena rött och silver (vitt) är hämtade från Danmarks flaggfärger, blått och guld (gult) från Sverige.

LITTERATUR: Dixon, B & H: *Bidrag Til Slægten Dixon's Historie*, privat utg., Aarhus 1948; Dixon: *Bidrag Til Slægten Dixon's Historie – update*, priv. utg., Aarhus 1994 s. 4–6, 9, 15, 21, 22, 28, 33; Korrespondens och anteckningar av Irene Dixon ang. "Anderson family in Sweden".

ZETTERBERG

SVR 673/2006

SKÖLD: I svart fält en tunna av guld med röda band, ovan åtföljd av övre hälften av en sexuddig stjärna mellan två stolpvis ställda kittelkrokar, allt av guld.

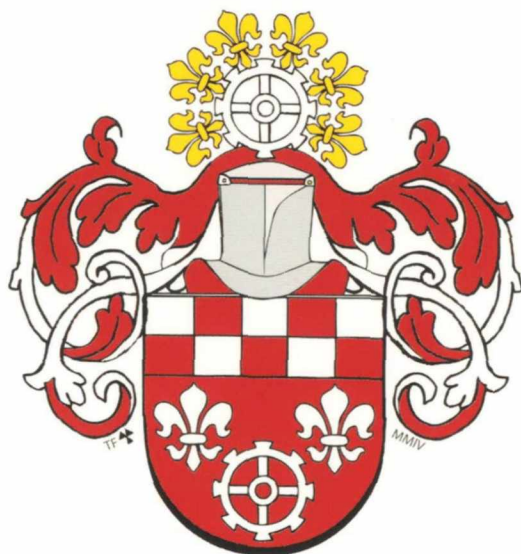
Svart och rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En lie med uppvänt blad korslagd med en slaga, båda av guld.

VALSPRÅK: Pro stirpe futura (För framtida släkten)

Vapnet är antaget år 2003 av företagaren Cai Zetterberg, Ramlösa, och får föras av ättlingar till Cai och Inger Zetterberg och ättlingarnas makar. Släktens tidigast kände stamfader är Cais farfars farfars far, krögaren Peter Zetterberg (1779–1846). Hjälmprydnadens lie och slaga symboliserar Inger Zetterbergs bondeanor nio generationer tillbaka till 1677. Tunnan och kittelkrokarna syftar på krögaren Peter Zetterberg.

ROSQVIST

SVR 674/2006

SKÖLD: I rött ett kvarnhjul åtföljt ovan av två liljor, allt av silver och under en ginstam delad och fyra gånger kluven i silver och rött.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Ett kvarnhjul av silver mellan kuggarna besatt med sex liljor av guld.

Vapnet är antaget år 2004 av genealogen Britt Bengtsson, Skälderviken och får föras av ättlingar till hennes föräldrar, ingenjör Allan Rosqvist (1905–1988) och hustrun Ellen, född Andersson (1908–1967). Allan Rosqvist var driftsingenjör på AB Fermia, Helsingborg och en hängiven och duktig schackspelare med en stor samling av schackböcker, som numera finns på Kungliga biblioteket. Familjen består av tre barn, två söner och en dotter. Släkten härstammar i huvudsak från Skåne, på faderns sida från Onsjö och Rönnebergs härader samt Kullabygden med förgreningar till södra Halland, och på moderns sida sex generationer mjölnare på Söderslätt och från Österlen med anor från kung Christian IV och äldre adelssläkter i dåtida Danmark.* Kvarnhjulen symboliserar mjölnaranorna, liljorna moderne-
anorna i adliga ätten nr 800 Beck-Friis (Sveriges Riddarhus) och ginstammens rutmönster Allan Rosqvists intresse för schack samt även anvapnet Friis. Tinkturen är dels de danska flaggfärgerna rött och vitt och dels hämtade från vapen Beck-Friis (lilja av silver i dexter fält [Beck] och sinister fält som är rött med svart- och silverrutad ginstam [Friis]).

LITTERATUR: *Britt Bengtsson, *Släkt och Bygd 2004:4, 2005:1* (Medlemsblad för Österlens Släkt- och Folklivsforskarförening).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

SOMMER

SVR 675/2006

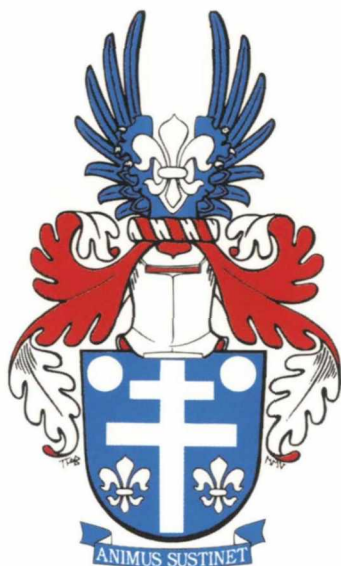
SKJOLD: I blå en galende rødthvæbnet sølv hane belagt med en grøn akaciekvist i bjælke.

Blåt hjelmklæde foret med sølv.

HJELMTEGN: Et afrevet rødthvæbnet sølv hanehoved.

VALGSPROG: Ne abneges (Fornægt ikke; Du skal ikke fornægte)

Våbenet er antaget i 1985 af kundechef, assurandør Jens Sommer, Birkede Skov, Danmark, og kan føres af direkte efterkommere af våbenets bærer, der bærer slægtsnavnet Sommer. Skjoldets galende hane er ført af våbenets bærer siden 1975 og symboliserer Peters fornægtelse af Kristus, hanens røde kam symboliserer blodets farve – Kristi blod udgydt for mennesket, hanens sporer symboliserer åndens sværd, som er Guds ord men også retfærdighedens straffende sværd. Akaciekvisten lagt vandret på hanens krop symboliserer, at templet skal opføres på den vandrette grund. De tre blade symboliserer Faderen, Sønnen og Helligånden. Akacien er det sejrstegn, som gør menneskets frelse mulig. Den grønne farve er håbets. Skjoldets blå bund, himlens farve, skal minde våbenets bærer om universets stjerner, planeter og uendeligheden. Hanens sølv symboliserer renhed og uskyld og skal spore til arbejdet med at opnå disse idealer. Hanens galen er lyset – Kristus som fortrænger mørket, som troens lys fortrænger individets ondskab, frygt og fejhed. I begyndelsen var lyset.

DEVENTELL

SVR 676/2006

SKÖLD: I blått ett patriarkalkors i ginstammen åtföljt av två rundlar och i stammen av två liljor, allt av silver.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En lilja av silver mellan två blå vingor.

VALSPRÅK: Animus sustinet (Själen består)

Vapnet är antaget år 2005 av Anders Deventell, Malmö, och får även föras av familjen samt efterkommande med släktnamnet. Familjen härstammar på mödernet från Frankrike och ursprungligen från den holländska staden Deventer, som inspirerat till släktnamnet. Det franska inflytandet medförde att medlemmar av fädernesläkten i 1900-talets början bosatte sig och var verksamma konstnärer i Frankrike och främst Paris. Patriarkalkorsen är symbol för Jeanne d'Arc och samtidigt franska motståndsrörelsens Lothringenkors under Andra världskriget. De franska liljorna samt tinkturena rött, silver/vitt och blått – Trikolorens flaggfärger – anspelar på släktens franska bakgrund. Rundlarna av silver står för rikedom och vingarna för frihet. Vapnets symbolik och tinkturer anspelar samtidigt på vapenantagarens intresse för Frankrike, landets nutidshistoria, nutidspolitik och motståndsrörelsens historia samt det faktum att han en del av året bor och arbetar där.

SUNNQVIST

SVR 677/2006

SKÖLD: I blått fält en bjälke av silver åtföljd ovan av en stolpvis genomgående ekstam med två blad och nedan av fem strängar balkvis, allt av guld.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och silver.

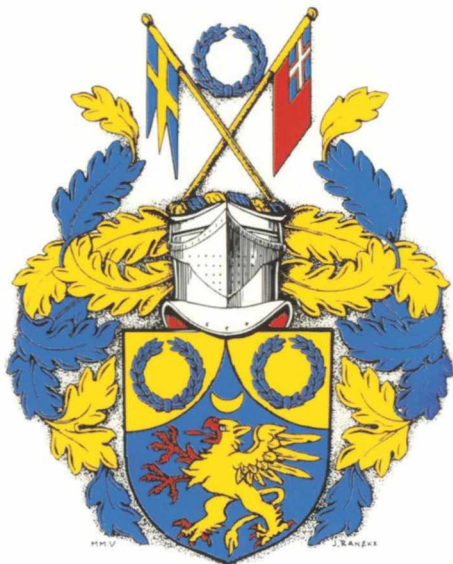
HJÄLMPRYDNAD: En inom en blå hägnad uppväxande ek av guld med ekollon av silver.

VALSPRÅK: Sicut quercus (Såsom en ek)

Vapnet är antaget år 2000 av med. lic. Olof Sunnqvist, f. 1929, med medgivande för agnatiska efterkommande till hans farfars far folkskolläraren Olof Sunnqvist, f. 1851, d. 1924, att föra samma vapen, samt med medgivande för yngre släkter av namnet att föra samma vapen med differentiering. Den agnatiska släktens äldste kände stamfader är Rikolf, känd 1564–1600, bonde på Frösön i Jämtland. Hans sonson, bonden och lagrättsmannen i Sunne tingslag Rikard Hemmingsson, d. 1699, avlade den 4 november 1645 för sig och sina efterkommande trohetsed till drottning Kristina och hennes successorer. På edshandlingen finns hans bomärke: bokstäverna RHS sammanskrivna. En son till Rikard Hemmingsson var borgmästaren i Viborg Erik Åkerman, f. 1653, d. 1739. Dennes ättlingar för vapnet *sköld delad i guld, vari en uppstigande naturfärgad vildman med tre ax i högra handen, och blått, vari fem balkar av guld*; en med bibehållet namn adlad släktmedlem förde vapnet *i fält av guld ett genomgående blått kors åtföljt ovan dexter av en röd ros*. En äldre son till Rikard Hemmingsson var bonden Olof Rikardsson, f. 1643/44, d. 1717, vars sonsons sonsons sonson var den ovan nämnde folkskolläraren Olof Sunnqvist. Sköldens nedre hälft minner om den gemensamma härstamningen med släkten Åkerman. Bjälken kan tolkas som ett sund (jfr Sunne) och gör tillsammans med ekens kvistar vapnet talande för namnet.

LITTERATUR: Svenska släktkalendern 2003 s. 334–346 och 421–431; Freden i Brömsebro 1645, Trohetsederna med alla undertecknare från Jämtland, Härjedalen och Dalarna, Östersund 2000.

CHRISTIERNIN

SVR 678/2006

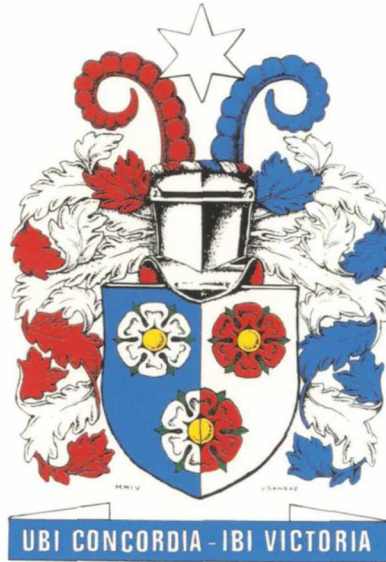
SKÖLD: Delad medelst inböjt mantelsnitt i guld vari två blå lagerkransar, och blått vari en grip åtföljd ovan av uppgående måne (crescent), allt guld.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Svensk örlogsflagga och örlogsfregatten Svarta Örnens flagga (röd med korsförsedd blå fyrkant) korslagda och däröver en blå lagerkrans.

Vapnet är antaget år 2005 av fil. dr, professorn Stefan Christiernin, Vänersborg. Antagaren medger rätt att föra vapnet enligt följande: Rätt att föra vapnet har även hans äkta maka, deras ättlingar och äkta makar med släktnamnet. Ingifta förlorar rätten vid skilsmässa. Andra personer som bär släktnamnet och härstammar från den svenska anfadern kan efter begäran hos vapnantagaren eller, efter dennes frånfälle, dennes äldsta levande ättling (med släktnamnet), få tillstånd att föra vapnet på samma sätt som anges ovan, dock utan rätten att bevilja förande av vapnet till andra. — Denna vittförgrenade släkt är känd i Sverige sedan 1621 då en dansk prästson flyttade till Västerås och blev brukspatron på Ramnäs. Enligt osäker uppgift stammar danska släkten från norra Frankrike/delar av södra Belgien och anlände till Danmark i slutet av 1400-talet. Den svenska släkten har producerat en lång rad brukspatroner i Bergslagen, men också kända akademiker och militärer. Särskilt kan nämnas Harald Christiernin (1751–99), sjöofficer, adlad af Cristiernin (nr 2147) och sedermera konteramiral, jur. professor Pehr Niclas Christiernin (1725–99) rektor för Uppsala Universitet, och Adolf-Ludvig Christiernin (1765–1842), överstelöjtnant med befäl över Karelska lätta dragonregementet i kriget 1808–09. Adliga ätten Cristiernin är numera utdöd, medan andra släktgrenar lever kvar. Stefan Christiernin härstammar på mödernet genom Birgitta (född Christiernin) och dennes far Jean Christiernin, samtliga födda i Stockholm. Vapnet syftar dels på släktskapet med den adliga grenen med bibehållet mantelsnitt, gripen i det nedre fältet och flaggan från Harald af Cristiernins örlogsfregatt Svarta Örn, dels på släktens akademiska bakgrund med lagerkransen att bäras av disputerade. Lagerkransen avses också som en stark segersymbol för historiska och framtida framgångar inom både militären, ekonomin och akademien.

KÄLLOR: *Nordisk familjebok 1904–1926* "Christiernin"; nättidningen Rötter utg. av Sveriges släktforskares förbund.

BRATT

SVR 679/2006

SKÖLD: I fält kluvet i blått och silver tre sexbladiga rosor ordnade två över en varav dexter av silver och sinister röd, varav den undre på skuran klujen i silver och rött.

Rött och blått hjälmtäcke fodrat med silver och med bindel av silver, rött, silver, blått, silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En sexuddig stjärna av silver mellan två vädurshorn, dexter rött och sinister blått.

VALSPRÅK: Ubi concordia – ibi victoria (Där harmoni råder, råder seger)

Vapnet anmäls år 2005 av doktor Britt-Marie Bratt, Stockholm. Det föres av en yngre gren av släkten Bratt från Brattfors (SVR 362/88) och utgår från privatläkaren och specialist Britt-Marie Edvardsson Bratt (f. 1956 29/4) från Björköby (Jönk. län), tidigare gift med tandläkaren Pär Bratt (f. 1952). Vapnet föres av ovanstående uppgiftslämnare och hennes efterkommande i äktenskapet med Pär Bratt.

LITTERATUR: H Bratt: *Några anteckningar om släkten Bratt från Brattfors*, Linköping 1951. *Småskrifter från Brattiska släktföreningen*. H Estberg: *Ättlingar till Johan Mattias Ugglå och Johanna Lovisa Belfrage*, 1986.

ANDERSSON

SVR 680/2006

SKÖLD: Fyrstyckad i guld och rött. I första och fjärde fältet övre respektive nedre delen av ett rött kugghjul och i andra och tredje fältet ett brinnande hjärta av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppskjutande rödklädda armar av guld med händerna hållande ett brinnande hjärta av guld.

VALSPRÅK: Kärleken drivkraften

Vapnet är antaget år 2002 av civilingenjören Bo Andersson för sig och sina efterkommande. Vapnet anmäls år 2005 av sonen Daniel Andersson, Landskrona. Vapenantagarens farfar, Oskar Andersson, ägde en mekanisk verkstad i Kristdala, Småland. Samtliga manliga efterkommande har varit verksamma inom teknikområdet, vilket symboliseras av kugghjulet. De båda hjärtanen och valspråket står för kristendomen och den enligt Paulus största kristna dygden: Kärleken. De sammanstötande spetsarna bildar ett andreas kors, symbolen för S:t Andreas (*Andersson*). Rött och guld anspelar på Smålands och Skånes vapentinkturen.

MØGELBERG

SVR 681/2006

SKJOLD: Delt af guld og blå, tre seksoddede stjerner (2, 1) under en fra oven kommende sol, alt i modsatte tinkturer.

Blåt hjelmklæde foret med guld.

HJELMTEGN: Dexter en guld vinge, sinister et blått vesselhorn.

Våbenet er antaget som en brisure af Thyme-slægtens våben i juni 2006 af Nina Sophie Thyme Møgelberg (f. 1943), Borup, Danmark. Våbnet kan bruges af sønnen med Otto Milton Pedersen, Jack Milton Pedersen (f. 1961), og sønnesønnen Jacques Milton Pedersen (f. 2005) samt efterkommere. Våben Thyme (i blått tre guld stjerner, 2 over 1; i øvrigt det samme) er gengivet efter aftryk af signet anvendt af købmand Wynand Thijme (Thÿmen) fra Wessel am Rhein (1702–1775), vekselerer i København, og førtes af Peter Gotfred Thyme (1765–1828) i Kalundborg, en sønnesøn af Gottfried Ludvig Thÿm (1680–1746) i Ålborg. Nina Sophie Thyme Møgelberg er Gottfried Ludvig Thÿms sønnesøns sønnesøns datterdatters datterdatter.

LITTERATUR: Poul Reitzel: *Vaabenførende Slægter i Danmark*, 1945 (bind II s. 99).

ARNELL

SVR 682/2006

SKÖLD: Delad i blått vari en uppkommande örn av guld med röd beväpning, och i guld vari en svart trefotsgröta.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

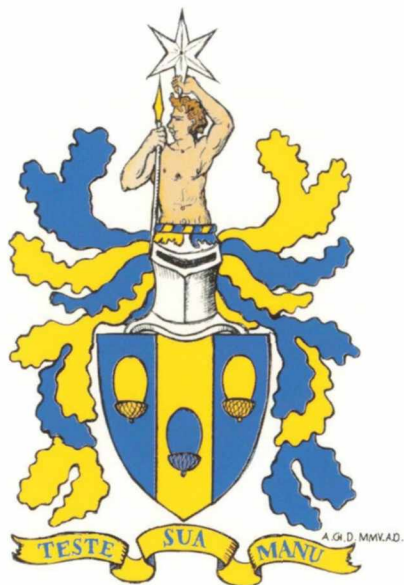
HJÄLMPRYDNAD: En svart älghornskrona.

VALSPRÅK: Festina lente (Skynda långsamt)

Vapnet antogs år 2002 av medicintekniska ingenjören Gunnar Arnell, Eskilstuna, och får även föras av efterkommande samt ättlingar till fältjägare Carl Erik Arnell samt familjemedlemmar med släktnamnet. Vapnet har förts i varianter sedan 1999; *sköld: i blått ur svart trefotsgröta uppkommande örn av guld, blått hjälmtäcke fodrat med guld, hjälmprydnad: två svarta vingar* (1999–2001). 2001 ändrades hjälmprydnaden till en svart älghornskrona. Nu aktuellt vapen har förts sedan 2002. Vapeninnehållet anspelar dels på släktnamnets förled *Arn-*, som kan betyda örn, dels på vapenantagarens födelseort, den jämtländska byn Grytan i Brunflo, numera Östersund. Älghornskronan minner om en släktlegend; Gunnar Arnells morbror överraskades av en älg på kronans mark och sköt reflexmässigt ihjäl den. Släktgrenen stammar från Berge i Jämtland och ovan nämnde Carl Erik Arnell, f. 1869 med efternamnet Åsell. Han erhöll troligen nya efternamnet vid soldatinskrivningen.

LITTERATUR: *Vapenbilden* 54:2002 s. 76.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

DAHLGREN (fra Ekeberg)
SVR 683/2006

SKJOLD: I blått en gull stolpe, det hele belagt med tre ekenøtter (2 over 1) i motsatte tinkturer.

Blått hjelmklede foret med gull. Hjelmbindel i blått og gull.

HJELMTEGN: En oppvoksende naturlig maurer holdende i dexter hånd et sølv spyd med gull spiss og i sinister hånd en seksoddet stjerne i sølv.

VALGSPRÅK: Teste sua manu (hånden var vitne)

Våpenet, antaget i 2000 av malermester Axel Dahlgren og hustru Hege Traran Bjørnøy Dahlgren, Ekeberg, Spjærøy i Norge, er nykomponeret av Axel Dahlgren i samarbeid med Kaare Seeberg Sidselrud. Skjoldets innhold henspiller på familieeiendommen Ekeberg. Tinkturene i skjoldet henspiller på ekteparets svenske aner.

CAVALLIN
SVR 684/2006

SKÖLD: Kliven. Dexter: I silver ett rött Jerusalemkors. Sinister: Delad och underkliven: 1. I rött ett bevingat hjärta av guld, 2. I blått ett balkvis ställt ankare av guld, 3. I silver en ginbalksvis ställd blå oval.

Vapnet är prytt med attribut för en påvlig hederskaplan med titeln "monsignore" (en svart prästhatt med tolv violetta tofsar).

VALSPRÅK: *Conversus confirma* (Ett citat av Luk 22:32: "När du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder.")

Vapnet föres sedan 2006 av den katolske prästen, monsignore teol.dr Lars Cavallin, född 1940, fil.kand. 1963, prästvigd 1968 efter studier i Tyskland och Rom, teol.dr 1974, domprost i Stockholms katolska domkyrkoförsamling 1995–2001, biskopsvikarie i Sydsverige 2001–2003, biskopsvikarie för gudstjänstlivet i Stockholms katolska stift sedan 2003, Storprior i det Svenska ståthållarskapet av den Heliga Gravens av Jerusalem Riddarorden sedan 2003. Författare till flera böcker i teologiska ämnen, översättare av Katolska Kyrkans Katekes. Vapnet fördes av anfadern Severin Cavallin d.ä., 1723–1783, kyrkoherde i Källs Nöbbelöv och Felestad från 1772. Han å sin sida var son till ryttmästaren Samuel Cavallin, som tjänstgjorde i Karl XII:s armé och på dennes initiativ ändrade sitt fäderneärvda namn Cavallius. Hans far var biskopen i Växjö Olaus Cavallius (1648–1708). Släkterna Cavallins, Cavallius, Cavallis och Hyllén-Cavallius gemensamma anfa-der är bonden Sven i Huledal, som levde i början av 1500-talet. Hans gård låg i Västra Torsås socken nära Växjö. Gårdens namn "hål-dal" (på latin "cava vallis") gav upphov till den latiniserade namnformen Cavallius. Känd medlem av släkten är lexikografen Christian Cavallin (1831–1890). Monsignore Lars Cavallin är Ordens första Storprior i Sverige. Enligt Ordens Konstitution får en Storprior antingen klyva eller dimidera sitt släktvapen med Ordens. Ordens vapen upptar alltid dexter. Släktvapnets utseende avgör mellan klyvning och dimidering.

LITTERATUR: *Constitution of the Equestrian Order of the Holy Sepulchre of Jerusalem*. (Approved February the 1st 1996 by His Holiness John Paul II.); B.B. Heim: *Heraldry in the Catholic Church. Gerrards Cross: Van Duren* 1981; Magnus Bäckmark: *Förteckning över äldre svenska vapen*. <http://hem1.passagen.se/gronstub/> (maj 2006); *Svenska släktkalendern* 1976, s. 115 ff.

ÅKERHIELM

SVR 685/2006

SKÖLD: I blått tre från ett halmstrå uppväxande kornax av guld varöver ginstam av guld belagd med två röda vallmoblommor.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och hjälmbindel i blått, guld, blått, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre från ett halmstrå uppväxande kornax av guld mellan två röda vallmoblommor på gröna stjälkar.

VALSPRÅK: E pluribus una familia

Vapnet är antaget år 2005 av Carl Peter Åkerhielm, North Las Vegas, USA, och får föras av efterkommande på manslinjen vilka bär släktnamnet. Vapenantagaren härstammar på fädernets från den adliga ätten Åkerhielm (nr 987). Ättens stamfader bergsrådet Jacob (Hertzen) Åkerhielm, vars fader Jacob Hertzen på 1620-talet invandrade till Sverige från Holland och bosatte sig i Göteborg, blev den 9 mars 1704 upptagen i sin styvfader Samuel Åkerhielms adelskap ("namn och vapen"). Den adliga ätten utslocknade den 30 oktober 1950 i USA, medan släkten idag fortlever genom ofrälse ättlingar till fanjunkaren och svärdsmanen Carl Eberhard Åkerhielm, den i Sverige sist boende medlemmen av den adliga ätten. Vapenantagarens farfars far, Adolph Axel Philip, var utomäktenskaplig son till ovannämnde Carl Eberhard och Christina Maria Emerentia Axeiane Sandelin, dotter till brukspatronen på Stöpafors, Gustaf Adolf Sandelin, och dennes hustru friherrinnan Sofia Lovisa Hierta. Det nu antagna ofrälse vapen Åkerhielm är det adliga vapnet med en brisering i ginstammen samt med tillägg av valspråket. Sköldens tre gyllene kornax anspelar på Samuel Åkerhielms ursprung i sörmländska Skäggesta gård och by i Åkers socken och härad, vars häradsvapen visar de tre kornaxen.

KÄLLOR: Gustaf Elgenstierna, *Den Introducerade Svenska Adelsns Ättartavlor* (1925–1936); Karl XII:s öppna brev av den 9 mars 1704; United States Social Security Death Index; Övre Ullerud församlings födelse- och dopbok (1854); Ölme församlings husförhörslängd (1851–1855); Erik Åkerhielm, *Åkerhielmska Släktboken* (1926).

NJÅLSSON

SVR 686/2006

SKÖLD: Kvadrerad, i första fältet av guld en öppen högerhand åtföljd dexter av tre åttauddiga stjärnor i stolpe och ovan av en stjärna i fältets mitt, allt rött, andra fältet blått vari en harpa av guld, tredje fältet blått med en krona av guld, samt i fjärde fältet av guld en öppen högerhand åtföljd sinister av tre åttauddiga stjärnor i stolpe och ovan av en stjärna i fältets mitt, allt rött.

Blått hjälmtycke fodrat med guld. Hjälmbindel i blått och guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd åttauddig stjärna över två uppresta naturfärgade vargar, den vänstra hållande en grön grankvist, den högra en grön lagerkrans.

VALSPRÅK: Ex solitudine venit (Ur ensamheten ryckte han fram)

Vapnet, som är antaget 2004 av förvaltningslicentiaten, förlagschef Gunnar K A Njålsson i Esbo, Finland, baserar sig på morföräldrarnas alliansvapen. Groff-McKouwn-vapnet används sedan 1921 och delas i två fält, varav Groff-fältet (dexter fält) är svart med en gyllene hjort under baronkrona medan McKouwn-fältet (sinister fält) är silver med fyra röda åttauddiga stjärnor och en röd öppen högerhand buren av ett svart sjölejon. Detta är en differentiering av McKeown-vapnet från Irland. Enligt traditionen är släkten en av de sju undersläkterna som sorterar under de kungliga Uí Niall (O'Neill). Groff-släkten är känd i Bärethwil, Zürich i Schweiz, sedan 1300-talet och emigrerade till Sinsheim i Tyskland omkring 1651. Namnet har även stavats Graff och Graf och betyder greve. Njålsson-släkten är känd i södra Finland sedan 1900-talet. Vargarna, grankvisten och den åttauddiga stjärnan syftar på Njålsson-släktens nordiska förankring. I släktvapnet har ytterligare introducerats harpan (lyran) och lagerkransen som symboliserar vapenantagarens magistergrad.

STOLT Finländska Borgågrenen

SVR 687/2006

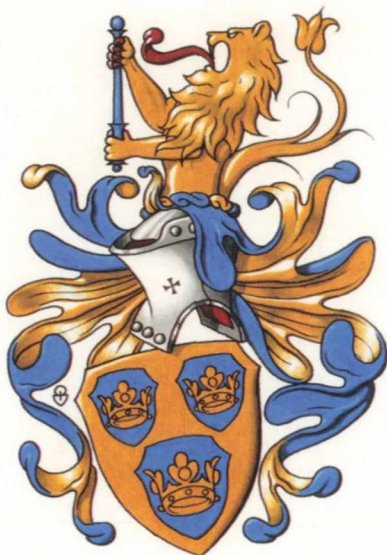
SKÖLD: I svart fält två korslagda sablar av guld.

Hjälmtäcke av guld fodrat med svart. Hjälmbindel i svart och guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två svarta örnvingar belagda med tre fyrbladiga rosor av guld, en över två.

Vapnet är antaget år 2006 av ingenjören Rolf Eugen Stolt från Helsingfors och får föras av familjen samt efterkommande med makar. Vapenmotivet härstammar från vapenantagarens stamfader, farmors farfars far soldaten Johan Johansson Stolt född i Borgå 1779. Han erhöll sitt soldatnamn Stolt och soldatnummer 95 då han före finska kriget 1808–1809 anslöt sig till Adlercreutzska regementet i Borgå. Trots att Sverige-Finland förlorade kriget mot Ryssland och Finland blev införlivat med Ryssland, var han med om att skapa den frihetslängtan som J. L. Runeberg har skrivit om i *Fänriks Ståls Sägner*. Dikten Nummer 15 Stolt är ett lysande exempel på denna nationalanda. Storfurstendömet Finlands autonoma ställning utlystes av kejsar Alexander I på Borgå lantdag 1809 och Finland erhöll sin slutliga självständighet 1917. Stamfaderns kamp för friheten, fosterlandet och kyrkan var alltså inte förgäves trots att man då förlorade kriget. Skölden och sablarna i vapnet är segertecken för hans kamp. Sablarna är s.k. västerländska sablar och svärdfästena i Kalevala-stil. Hjälmprydnadens fyrbladiga rosor betecknar vapenantagarens fyra döttrar. Vapnet är utgivet till minnet av stamfaderns 225-års födelsedag samt till grund för släktnamnet i sjätte generationen.

KÄLLA: Slakten Stolt, Finländska Borgågrenen. Invigningen av vapnet 04.06.2006.

SVENSKA HERALDISKA FÖRENINGEN

SVR 688/2006

SKÖLD: I fält av guld tre blå sköldar ställda två över en, vardera belagd med en öppen krona av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande lejon av guld hållande en blå häroldsstav.

Vapnet antogs av Svenska Heraldiska Föreningen vid ett styrelsemöte den 1 oktober 2001 och blasoneringen skrevs in i föreningens stadgar §2 "Vapen" enligt beslut på föreningsstämman den 23 mars 2003. Antagandet föregicks under år 2000 av ett upprop till medlemmarna att inkomma med idéer och förslag. Skölden är komponerad av Davor Zovko och hjälmprydnaden av Magnus Bäckmark (en aning omstöpt av styrelsen). Sköldarna symboliserar heraldiken och går tillbaka på medeltida målarskråsigill. Tinkturerna och de tre kronorna knyter an till lilla riksvapnet och Sverige, föreningens verksamhetsområde. Dessutom användes tre kronor i dekorativt syfte i vinjetten till föreningens tidskrift *Vapenbilden* under åren 1976–1999. Häroldsstaven visar på föreningens verksamhet medan lejonet anspelar dels på de lejon som förekommer i det svenska riksvapnet, dels på föreningens roll som värnare och bevarare av heraldiken. Eftersom sköldemärket ligger relativt nära lilla riksvapnet inhämtades under förarbetet ett yttrande från statsheraldiker Henrik Klackenborg, som inte hade något att erinra mot förslaget: "Genom att var och en av de tre kronorna lagts i en egen sköld har man skapat ett vapen som starkt påminner om lilla riksvapnet, men ändock är något annat. Enligt min mening är risken för förväxling liten, och av den anledningen behöver ärendet inte föreläggas heraldiska nämnden" (diariern: 61-2001/1825).

Källor: Svenska Heraldiska Föreningens arkiv, *Vapenbilden* nr 51 (s. 1) och 52 (s. 19 och 28). Konstnär: Davor Zovko (2004).

SKANDINAVISK VAPENRULLA
REGISTER SVR 2005–2006

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Alnarp – Hortonomlinjen	669	Tor Flensmarck
Alnarp – Trädgårdsingenjörslinjen	670	Tor Flensmarck
Andersson	680	Magnus Bäckmark
Arnell	682	Davor Zovko
Bratt	679	Jan Raneke
Cavallin	684	Davor Zovko
Christiernin	678	Jan Raneke
Dahlgren (fra Ekeberg)	683	Axel Dahlgren
Deventell	676	Tor Flensmarck
Dixen	672	Davor Zovko
Larsson	671	Tor Flensmarck
Møgelberg	681	Ronny Andersen
Njålsson	686	Gunnar K A Njålsson
Rosqvist	674	Tor Flensmarck
Sommer	675	Aage Wulff
Stolt	687	Tom C Bergroth
Sunnqvist	677	Marie Lynskey
Svenska Heraldiska Föreningen	688	Davor Zovko
Zetterberg	673	Magnus Bäckmark
Åkerhielm	685	Davor Zovko

SVR-register

Register över vapen och heraldiska konstnärer är under utarbetande* och kommer att erbjudas intresserade. Uppläggnigen blir som i det separata registret som utkom 1996 och omfattade hela SVR-serien 1963–1996.

SVR Serie I omfattar nr 1–10	årgångarna 1963–71 (registerband nr 10)
SVR Serie II omfattar	årgångarna 1974–84 (registerband 1984)
SVR Serie III omfattar	årgångarna 1985–96 (separat register 1996)
SVR Serie IV omfattar	årgångarna 1997–2006 (separat register)*

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Stiftelsen SVR

Instiftad 1963 av Christer Bökwall och Jan Raneke

Redaktion

Tor Flensmarck (redaktör), Graagården i Vä
SE-291 65 Kristianstad [tfn/fax +46 (0)44-24 48 85]

Nils G Bartholdy, Dalgas Boulevard 63, 2. th., DK-2000 Frederiksberg [tfn +45 38 88 44 23]

Jan Raneke, SE-234 21 Lomma [tfn +46 (0)40-41 28 89]

Martin Sunnqvist, Hantverkaregatan 9 D, SE-261 51 Landskrona [tfn +46 (0)418-104 86]

Heraldiskt råd

Ronny Andersen, Kongensgade 63, 3. tv., DK-6700 Esbjerg [tfn +45 75 16 95 74]

Tom C Bergroth, Postbox 675, FIN-20101 Åbo [tfn +358 500 536 626]

Wilhelm Brummer, Kyrkogatan 5 A 2, FIN-00170 Helsingfors [tfn +358 (0)50-441 58 61]

Kolbjørn Ekkje, Fjon, NO-5550 Sveio [tfn +47 53 74 13 30]

Bengt Olof Kälde, Norrtäljegatan 9 A, SE-753 27 Uppsala [tfn +46 (0)18-12 10 94]

Kaare Seeberg Sidselrud, Granebakken 9, NO-1284 Oslo [tfn +47 90 84 59 55]

Davor Zovko, Ekgatan 28 F, SE-632 23 Eskilstuna [tfn +46 7 0467 4467]

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

ISSN 0284-1517

Tryckt i Gdansk, Polen 2007

FLENSMARCK
1719-2004

MonitorFörlaget

